

[Pinholt.]

nister netop her har søgt at faa det rigtige Forhold frem; og det mener jeg, at den højtærede Minister har været heldig med. Jeg er derfor særdeles tilfreds med det Forhold.

Jeg vil til Slutning gerne minde om, at i den Betænkning, som Landbokommis- sionen sidst afgav — den anden Del af Betænkningen, vistnok i 1920 —, har man givet Udkast til en Lov om Beskatning af fast Ejendom; og her er man jo inde paa, ikke alene for Amtskommunernes, men ogsaa for Sognekommunernes Vedkom- mende, at der maa være en fast Begræns- ning af Promillen.

For Sognekommunernes Vedkommende er dette overmaade vanskeligt; og det er ikke noget Spørgsmaal, man kan løbe til i Hast, hvis man skal den Vej ud. Men jeg er ikke uvillig til at overveje det Spørgsmaal. Det kan hverken løses med et Slag eller meget hurtigt, og det kan navnlig ikke løses uden med de sognekommunale Organisationers Tilslutning. Men jeg tror, Spørgsmaalet er værd at overveje; for det er jo alligevel saadan, at naar den faste Ejendom bidrager det, den skal og maa bidrage, saa maa det ogsaa være forbi; det kan ikke være saadan, at den, der sætter sin Kapital i fast Ejendom, til Forskel fra den, som har en Obligation, skal finde sig i, at man tager hans Værdier fra ham. Nu vil jeg ikke sige, at man i Sognekommunerne har været ublu i saa Henseende; men det er meget muligt, at man maa overveje, hvad der er at gøre i den Henseende. Men det maa ske i nøje Samklang med Sognekommunerne selv.

Jeg kan slutte mine Bemærkninger med at sige, at jeg for mit Vedkommende maa ønske dette Lovforslag gennemført snarest; og jeg vil gerne sige til dem, der har sagt, at ved dette Lovforslag vilde der ske en Overvæltning fra de store Ejendomme til de smaa, at det er der ikke ført noget Bevis for; og det kan der heller ikke føres noget Bevis for. Jeg har aldrig set noget — jeg venter paa at faa det at se —, og jeg har dog selv haft Lejlighed til som Sogneraadformand at se de Forhold nogen- lunde nøje efter.

Jeg har to Kommuner, en i Jylland og en paa Fyn, begge større Kommuner, hvor det viser sig, at Forskydningen gaar den anden Vej. Og det er ganske natu- religt, at den gaar derhen, at de, der har deres Ejendom kvit og frit, faar Paalæg

og faar Lov til at betale den Del af de faste Ejendomsskatter, som bliver taget fra dem, som ikke ejer noget videre af deres faste Ejendom. Det skal nok holde Stik.

Man har paa Fyn taget en Prøve i Vissenbjerg Kommune, tror jeg, det er — jeg tror, der er noget, hedder saadan derovre . . . (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Ja, det er der!). Sogneraadformanden har taget en Stikprøve for 21 Statshusmænd, men under den Forudsætning, at den Del af Amtsskatterne, som skulde lægges paa Kommunerne, overhovedet ikke skulde kunne lægges paa fast Ejendom, men paa Indkomst og Formue, det, vi kalder Formue og Lejlighed, og disse 21 Hus- mænd svarer nu 731 Kr. i Amtsskat, de vil derefter komme til at svare 368 Kr. En lignende Prøve er taget fra Gjelle- rup Kommune og har givet ganske det samme Resultat.

Dem, der nu er saa teoretiske, navn- lig inden de har faaet det udregnet, men for hvem Agitationen er det fornem- ste, og som derfor udspekulerer det, som Agitationen skal gaa ud paa, vil jeg hen- vise til at tage de faktiske Tal og de Re- sultater frem, som ligger i Kommunerne. Saa er det jo muligt, de kommer til andre Resultater end dem, der agiteres paa.

De, der ejer deres Ejendom og maaske har en god Indtægt ved Siden af, vil selvfølgelig, enten det er en lille eller en stor Ejendom, komme til at betale mere i Skat, og de, der sidder haardt ved Ejen- dommene, vil faa en Lettelse, hvilket ogsaa er berettiget. Men jeg ønsker at sige det her, for at de agitatoriske Paastande ikke skal staa uimodsagt, hele den Agita- tion, som vi saa ofte er Vidne til, om, at man fra Venstres Side skammeligt nok kun har Sind til at lette de store og gaa løs paa de smaa . . . (*Trier*: Hør!). Jeg synes, der var en, der sagde: Hør. Det var rart, det ærede Medlem hørte det, men jeg haaber ogsaa, han vil høre For- sættelsen — at de Herrer kommer egent- lig altid til at skyldte Beviset.

Fisker: Det Lovforslag om Omlæg- ning af Amtsskatterne, som blev fremsat her i dette høje Ting i Fjor, fik, hvad ærede Medlemmer endnu vil erindre, ikke nogen egentlig velvillig Modtagelse. To Partier vendte sig afgjort og skarpt mod Lovfor- slaget og de Principper, det var bygget paa, og fra alle Sider kom der under Forhand- lingerne i Udvalget, men for øvrigt ogsaa